

ÇOK SESLİ BEN

Faruk Uysal: 14 Haziran 1956'da Antalya'nın Korkuteli ilçesi Avdan köyünde doğdu. İlkokulu köyünde, ortaokulu Korkuteli'de ve liseyi Antalya'da okudu. Hacettepe İşletme mezunu. ABD'de Western Illinois Üniversitesinde yüksek lisans yaptı. Kamu kurumlarında denetim elemanı olarak çalıştı, idari görevlerde bulundu. Özbekistan'ın başkenti Taşkent'te iki yılı aşkın görev yaptı. Şiir ve yazı hayatına üniversite yıllarında başlayan Uysal, *Kıyam* dergisinin kurucularındandır. Şiir, yazı ve çevirileri, değişik dergilerde yayımlandı. Kitapları: *Beyaz Yürüyüş*, şiir, 1998; *Kayıp Konuşmacı*, şiir, 2000; *Kırılmalar*, şiir, 2017; *Bir Tavis*, şiir, 2025; *Bir Devletin Anatomisi: ABD ve Başkanlık Sistemi*, inceleme, 2016; *Taşkent Defteri*, günlük, 2016, (Yazarlar Birliği 2016 gezi ödülü); *Şairin Çekmecesi: Genç Şairlerle Beraber*, eleştiri, 2021; *Tahta Atın İçindekiler*, eleştiri, 2021. Çevirileri: *Seçilmiş 100 Şiir*, Edward Estlin Cummings, 2001; *Hannibal: Helenistik Bir Hayat*, Eve MacDonald, biyografi, 2018; *Bütün Şiirleri ve Kompozisyon Felsefesi*, Edgar Allan Poe, 2021.

ÇOK SESLİ BEN

Faruk Uysal

HECE YAYINLARI

*birbirinin yazgısında anlam bulan iki varlığa
annem ve babam'a*

İÇİNDEKİLER

Âdem /	11
Hannibal /	13
Marcus /	16
Hypatia /	18
Hatice /	20
Bilâl /	23
Ömer /	26
Ali /	28
Dedem Korkut /	30
Bilge Tonyukuk /	32
Âşık Paşa /	34
Sogi /	36
Korkut /	38
Piri Reis /	44
Zamanın Kuyusunda Bir Takiyüddin /	47
Nadajlı /	49
Isabella /	51
Abdullah Çavuş /	53
Kropotkin ya da Beyaz Şiir /	56
Ali Emîrî /	58
Abdürreşid İbrahim /	60
Marie /	62
Fikret Versus Âkif /	65
Âkif /	66
Çil Müftü /	68
Estlin /	72
Hasan Âli /	75
Ben Webster /	77
Arıların Babası /	79
Annem /	81
Sezai /	83
Muhammed + Ali /	86
Mahmut Hoca'ya Mektup /	89

*Onların arasında yer alırsa benim adım
Onlarıñki gibi gerçekleşir benim de muradım*
Fahredden Gorgâñî

ÂDEM

gen haritamı okurken vâkıf oldum Âdem'in sırrına
kırıldı kadehi ruhumun.

ne çok dili var insanın
bir de konuşabilse
uzun uzun susan insana baba denir
babalar sustukça mesel daha iyi anlaşılır.

yeniden okunmalı Âdem
sıfatlar asırlarca beslenip büyütüldü
yoruldu bizi taşıyan isimler
Âdem, Havva, Habil, Kabil
zaman geçtikçe isimler de bakım istiyor.

demir döğen atalarımızı unutmadan
ama tarihi de şımartmadan
göç yollarını takip ederek kuşların
olabildiğince düzeyli olabildiğince dengeli
bizi taşıyan isimleri bakımdan geçirmeli.

Hallaç kadar cesur olmasam da
bendiniyim ben de
akıp giderken kalabalıklar sağımdan solumdan
inaniyorum birliğe
ve aşkın kütlesinin en büyükten daha büyük olduğuna.

kırıldı kadehi ruhumun
rüzgârın şehvetine
yağmurun şiddetine artık teslim oldum.

dün Âdemdim
bugün değişen doğasında Âdemgillerin
bir soru işaretiyim.

Nisan 2019

HANNİBAL

ben çok seslidir
bir ses Hannibal içimizde:
ya yeni bir yol bulacağız
ya yeni bir yol yapacağız.

yüzlerce yıl denendi
kandiller yakıldı, aydınlanmadı
gül sularıyla yıkandı, temizlenmedi
bu yol Roma'ya çıkmaz
ya yeni bir yol bulacağız
ya yeni bir yol yapacağız.

eskilerin şu mağrur Kartaca'sına bak
Akdeniz'in merkezinde
güneyin kuzeyin doğunun ve batının
bu kent odağındaydı dört bir istikamet
Hannibal işte bu kentin evladı
bunca hayırsız uğursuz katil taşıdı bu adı
ama hiç kimse kirletemedi.

bir iddiadır Hannibal, bir isyan, bir coşku
yalnızca bir yeminle izah edilemez bu tutku
her oğul babasının hayallerini güder
İberya'da, Alpler'de, Roma'nın kapılarında
Hannibal'ın aradığı kaybettiği babasıdır aslında.

o daęlardan o sarp geçitten
bir tek Herkül geçmiřti
bir de Hannibal filleriyle
her ikisi de yükseklerde babasını aradı.
(keřke babalar bu kadar yüce olmasaydı.)

ölüm insanı nerede bekler bilinmez
ama biliriz ki Roma'yladır savař, kibirle, gururla
ve biliriz ki sürecektir bu savař
kanayan tan vakti artık Hannibal'ı uyandırmasa da.

Kartaca bir gemidir, çok gemi
Kuzey Afrika'dan kalkan tüm gemilerin adı Kartaca'dır
İkinci Mehmed'in karadan yürüttüęü gemiler
Barbaros'un, Turgut Reis'in gemileri
Akdeniz'de seyreden tüm hayalet gemiler Kartaca'dır.

zafer, aşk mı yoksa bir zaaf mı
ey aşkların ilk gençlik bahçesi
neden hayat hep ihanetlerle dolu?
asırlar geçtikçe neden
bazı sözcükler bazı sözcüklerle yer değiştiriyor?

deniz değil, dağ değil, kış kıyamet değil
biziz bize engel
hayır, Roma'ya çıkmıyor bu yol
yüzlerce yıl öteden haykırıyor Hannibal:
ya yeni bir yol bulacağız
ya yeni bir yol yapacağız.

Mayıs 2025

MARCUS

kadim kelimelerle konuşuyorum kanayan bir yürekle
kemikleşmiş bir dille
sonsuzdaki büyüklüğü düşlesem de
şikâyetçi değilim payıma düşen kanadı kırık kuşlardan.

hiç hayır demedim hayırlı güne
seherdir asıl coşku ve ilham kaynağı
gün gibi aydınlık bir söz olmalı
söylenince başka söze gerek kalmamalı.

do sarısı, sol moru ama ölüm unutulmamalı
ben eksiksiz bir yeryüzü buldum
re sesinde turkuaz yeşili denizler
mi sesinde maviler ve geceler
en çok ölüm gördüm, ölüm mutlaka paylaşılmalı.

uzaklar geldi bana
yaban vadilerde ordular yürüttüm
yaban koyaklarda yaban çiçeklerin
yaban kokularıyla serinledim
yabanı yârimden, yabanı kendimden ayrı tutmadım.

alt ya da üst yoktur doğada, ayrım bakışlarda
yeşiller ve maviler aynı arenada yarışır
ayrım aşktadır, tarafta, taraftarlıkta
eller, ayaklar, göz kapakları, altı üstlü sıralı dişler
karşılıklı yardımlaşmadır ağızdan çıkan ses.

insan kendine bir de rakamların içinden bakmalı
rakamların dilini bilmeniz gerekir imparatorsanız
süslü sözün rüzgâra karşı bir hükmü olmaz
yaralar kabuk bağlar askerler rakamlarla bağlanmazsa
rakamların üstünde yükselir stoanın sütunları
rakamlarla matematikle konuşmalı hukukun terazisi.

bana dediler ki dünya senin artık git ve al
oysa borazanlarla davullarla selamlanan göklerden
bakışlarımı yere çevirdim ben
atımı ruhumun enginlerine sürdüm
varsın imgeler bulutlarla oynaşsın
varsın şairler göğe bakma duraklarında beklesin
ben Marcus insan doğdum insan öleceğim.

Ocak 2024

NOT: Marcus Aurelius (MS. 121-180) Stoacı İmparator. Hiç kuşkusuz o büyük bir imparator, ama geride bıraktığı felsefe imparatorluğundan da büyük. Bir alıntı: “İnsanın çekileceği en güzel yer kendi içidir.”